ก1173

ชาวสวนไทย
The Daily Orang News

ปีที่ ๓๗ ฉบับที่ ๙๕๓๕ วันพุธที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๙

สถานการณ์การผลิตลำไยปี 2529

ศรีชัย สมหวัง

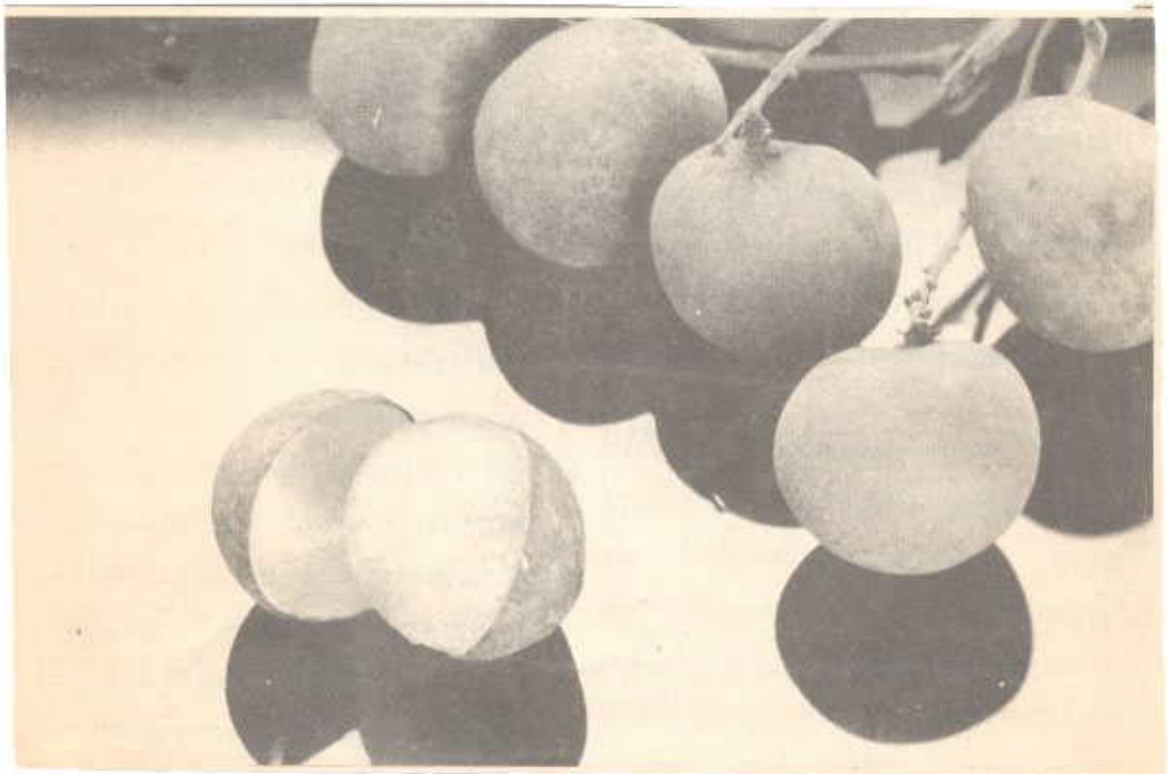

ห้องสมุดกรมวิทยาศาสตร์บริการ

ลำไย เป็นผลไม้ที่มีชื่อขึ้นหน้าขึ้นตาของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน

สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการสำรวจผลผลิตลำไย ภายในจังหวัดเชียงใหม่ปี ๒๕๒๙ นี้ คาดหมายว่าจะมีผลผลิตประมาณ ๒.๗ หมื่นตัน (๒๗ ล้านกิโลกรัม) และจังหวัดลำพูนจะมีประมาณ ๑หมื่นตัน(๑๐ ล้านกิโลกรัม) คาดว่าผลผลิตลำไยทั้งหมดจะได้ประมาณการ ๓.๗หมื่นตัน (๓๗ล้านกิโลกรัม)

ผลผลิตลำไยจะได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะดินฟ้าอากาศ ถ้าปีใดอากาศหนาวและมีหมอกไม่มากนัก ลำไยจะออกดอกและติดผลมาก หากปีใดอากาศหนาวเข้ามาช้าการออก

ดอกของลำไยก็จะช้าตามไปด้วย

นอกจากนี้ในช่วงที่ลำไยเริ่มออกดอกแล้วมีฝนตกหนัก จะทำให้สภาพทางเคมีของดินเปลี่ยนแปลง ลำไยจะแตกยอดอ่อนมากกว่าช่อดอก ผลผลิตจะลดลงและในช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายน เป็นช่วงที่ลำไยผสมเกสร ถ้าเกิดภาวะอากาศแห้งแล้ง จะทำการผสมเกสรของลำไยไม่สมบูรณ์ ก็จะทำให้ได้ผลผลิตน้อยลง

ลำไยเป็นพืชที่ปลูกได้ดีทางภาคเหนือในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน เนื่องจาก ดินฟ้าอากาศเหมาะสม และส่วนใหญ่ของสวนลำไยจะปลูกบนสองฝั่งทางแม่น้ำปิง ซึ่งเป็นที่อุดมสมบูรณ์ พันธุ์ที่ปลูกและยอมรับว่าเป็นพันธุ์ดี ได้แก่ พันธุ์ดอ ซึ่งเป็นพันธุ์เบา และพันธุ์หนัก ได้แก่ สีชมพู เบี้ยวเขียว และแห้ว

ทุกปีในระหว่างเดือน กรกฎาคมถึงสิงหาคมระยะนี้จะเป็นช่วงที่ลำไยออกสู่ตลาดสินค้าลำไยสร้างความคึกคักให้กับการค้าของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูนไม่น้อย

การค้าลำไยในปี ๒๕๒๙ นี้ ได้กำหนดตลาดลำไยเป็นตลาดภายใน และตลาดต่างประเทศ

สำหรับตลาดภายในได้จัดตั้งตลาดกลางที่แหล่งผลิตจังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน อีกทั้งให้มีการขยายตลาดลำไยที่ตลาดกรุงเทพฯและจะขยายตลาดลำไยตามจังหวัดต่างๆให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

ขณะเดียวกันก็จะดำเนินการเจาะตลาดลำไยในต่างประเทศมากขึ้น โดยการเร่งจัดหาตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้น และจัดเรื่องบริการขนส่งทางอากาศ การส่งออกต่างประเทศให้มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

ประเทศที่ส่งไปขาย ได้แก่สิงคโปร์ฮ่องกง มาเลเซีย บรูไน และประเทศอื่นๆ ในยุโรป

ลำไยนับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่ง นอกจากจะผลิตใช้บริโภคในประเทศแล้ว ลำไยยังสามารถส่งไปขายต่างประเทศซึ่งคิดเป็นมูลค่าแล้วสูงกว่าไม้ผลชนิดอื่นๆ

ลำไย เป็นผลไม้ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน

สำนักงานเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการสำรวจผลผลิตลำไย ภายในจังหวัดเชียงใหม่ปี ๒๕๒๙ นี้ คาดหมายว่าจะมีผลผลิตประมาณ ๒.๗ หมื่นตัน (๒๗ ล้านกิโลกรัม) และจังหวัดลำพูนจะมีประมาณ ๑หมื่นตัน(๑๐ ล้านกิโลกรัม) คาดว่าผลผลิตลำไยทั้งหมดจะได้ประมาณการ ๓.๗หมื่นตัน (๓๗ล้านกิโลกรัม)

ผลผลิตลำไยจะได้มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับลักษณะดินฟ้าอากาศ ถ้าปีใดอากาศหนาวและมีหมอกไม่มากนัก ลำไยจะออกดอกและติดผลมาก หากปีใดอากาศหนาวเข้ามาช้าการออกดอกของลำไยก็จะช้าตามไปด้วย

นอกจากนี้ในช่วงที่ลำไยเริ่มออกดอกถ้ามีฝนตกหนัก จะทำให้สภาพทางเคมีของดินเปลี่ยนแปลง ลำไยจะแตกยอดอ่อนมากกว่าช่อดอก ผลผลิตจะลดลงและในช่วงเดือนมีนาคมถึงเมษายน เป็นช่วงที่ลำไยผสมเกสร ถ้าเกิดภาวะอากาศแห้งแล้ง จะทำการผสมเกสรของลำไยไม่สมบูรณ์ ก็จะทำให้ได้ผลผลิตน้อยลง

ลำไยเป็นพืชที่ปลูกได้ดีทางภาคเหนือในจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน เนื่องจาก ดิน ฟ้าอากาศเหมาะสม และส่วนใหญ่ของสวนลำไยจะปลูกบนสองฝั่งทางแม่น้ำปิง ซึ่งเป็นที่อุดมสมบูรณ์ พันธุ์ที่ปลูกและยอมรับว่าเป็นพันธุ์ดี ได้แก่ พันธุ์ดอ ซึ่งเป็นพันธุ์เบา และพันธุ์หนัก ได้แก่ สีชมพู เบี้ยวเขียว และแห้ว

ทุกปีในระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคมระยะนี้จะเป็นช่วงที่ลำไยออกสู่ตลาดสินค้าลำไยสร้างความคึกคักให้กับการค้าของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูนไม่น้อย

การค้าลำไยในปี ๒๕๒๙ นี้ ได้กำหนดตลาดลำไยเป็นตลาดภายใน และตลาดต่างประเทศ

สำหรับตลาดภายในได้จัดตั้งตลาดกลางที่แหล่งผลิตจังหวัดเชียงใหม่ และลำพูน อีกทั้งให้มีการขยายตลาดลำไยที่ตลาดกรุงเทพฯ และจะขยายตลาดลำไยตามจังหวัดต่างๆให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

ขณะเดียวกันก็จะดำเนินการเจาะตลาดลำไยในต่างประเทศมากขึ้น โดยการเร่งจัดหาตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้น และจัดเรื่องบริการขนส่งทางอากาศ การส่งออกต่างประเทศให้มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

ประเทศที่ส่งไปขาย ได้แก่สิงคโปร์ฮ่องกง มาเลเซีย บรูไน และประเทศอื่นๆ ในยุโรป

ลำไยนับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่ง นอกจากจะผลิตใช้บริโภคในประเทศแล้ว ลำไยยังสามารถส่งไปขายต่างประเทศซึ่งคิดเป็นมูลค่าแล้วสูงกว่าไม้ผลชนิดอื่นๆ

จังหวัดลำพูน จัดงานลำไยประจำปี

จังหวัดลำพูนเป็นจังหวัดที่ปลูกลำไยมากที่สุดทางภาคเหนือ จึงถือเอาลำไยเป็นผลไม้ประจำจังหวัดและทุกปีๆ ในระหว่างเดือนสิงหาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลำไยออกมาก จังหวัดลำพูนจะจัดงานวันลำไยประจำปี และในงานวันลำไยมีการประกวดลำไยพันธุ์ดี

จังหวัดลำพูน ท้องที่ปลูกลำไยมากได้แก่ อำเภอเมืองลำพูน หมู่บ้านหนองช้างคืน หมู่บ้านริมบึง หมู่บ้านบ่าเก๊จ ท้องที่อำเภอแม่ทา หมู่บ้านพาทาด หมู่บ้านทาปลาดุก หมู่บ้านจำบอน และอำเภออื่นก็มีปลูกกันมาก

จังหวัดลำพูนนอกจากจะมีลำไยชั้นเยี่ยมที่มีชื่อเสียงที่สุดในภาคเหนือแล้ว ยังมีสถานที่น่าท่องเที่ยว เช่น วัดพระธาตุหริภุญไชย วัดจามเทวี วัดมหาวัน วัดพระยืน และตลาดเสื้อ

ผ้าแพรพรรณที่อำเภอบ่าซางมีสาวงามบ่าซางที่งามตราตรึงใจนักท่องเที่ยว หรือในยามดอกทองกวาวบานไสว คือ ระยะที่ลำพูนน่ารักยิ่งกว่าแห่งใดและในฤดูลำไยก็เป็นช่วงเวลาที่น่าเที่ยวที่สุดของเมืองลำพูน

มาตรฐานของลำไย

ในปี ๒๕๒๙ นี้ปริมาณผลผลิตลำไย ของ จังหวัดเชียง-ใหม่และลำพูน คาดว่าจะได้ประมาณ ๓๗ ล้านกิโลกรัม มากกว่าผลผลิตในปี ๒๕๒๘

ดังนั้น คาดว่าราคาลำไยปีนี้คงจะไม่ดีนัก จึงได้กำหนดมาตรฐานขนาดของลำไยออกเป็น ๒ เกรด คือ

๑. มาตรฐานลำไยเกรด เอ. มีลำไยไม่เกิน ๗๐ ผล ต่อ ๑ กิโลกรัม ราคาขั้นต่ำ กก. ละ ๒๗ บาท

๒ มาตรฐานลำไยเกรดบี. มีลำไยไม่เกิน ๗๑–๘๐ ผล ต่อ ๑ กิโลกรัม ราคาขั้นต่ำกก.ละ ๒๕ บาท

สำหรับการบรรจุลำไยมาตรฐาน ๑ เข่งจะมีน้ำหนักรวมประมาณ ๒๕ กิโลกรัมเป็นน้ำหนักตัวเข่ง ๓ กิโลกรัมรวมก้านตามสมควร

การส่งออกลำไยผู้ส่งออกลำไยทุกรายจะต้องทำสติกเกอร์รับรองคุณภาพติดที่ภาชนะส่งออก และให้ระบุเกรดของลำไยนั้นไว้ให้ชัดเจน

ตลาดการค้าลำไย

ตลาดการค้าลำไย ลำไยที่ผลิตได้หลังจากถูกแบ่งไว้บริโภคตลาดภายในประเทศแล้ว อีกส่วนหนึ่งจัดส่งออกไปขายตลาดต่างประเทศ

ตลาดลำไยต่างประเทศของไทย อาจแบ่งออกคร่าวๆ ได้ ๒. ประเภท คือ

๑. ตลาดหลัก ได้แก่ ฮ่องกง สิงคโปร์ และมาเลเซีย

๒. ตลาดรอง ประกอบด้วยประเทศบรูไน อินโดนีเซีย เยอรมันตะวันตก สหราชอาณาจักรฝรั่งเศส และสหรัฐอเมริกา

ลำไยที่ส่งออกไป จำหน่ายต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งตลาดฮ่องกง และ สิงคโปร์ ส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ อีดอ อีแห้ว และสีชมพู เกรด เอ

ทั้งนี้เนื่องจากลำไยทั้ง ๓ พันธุ์นี้ มีลักษณะผลโตเนื้อหนา เมล็ดเล็กและรสหวานแหลมจนถึงหวานจัด อีกทั้งบางพันธุ์ เช่น พันธุ์อีแห้วมีเปลือกผลหนาทนทาน ต่อการเก็บรักษาและขนส่ง จึงต้องรักษาคุณภาพลำไยที่ส่งออกไปจำหน่าย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าต่างประเทศมากที่สุด

ตลาดคู่แข่งลำไยของไทยได้แก่สาธารณรัฐประชาชนจีน ตลาดลำไยที่สำคัญของจีนอยู่ที่ฮ่องกง ลำไยที่จีนส่งออกส่วนใหญ่เป็นพันธุ์ ฮกเกี้ยน ซึ่งจีนถือว่าเป็นพันธุ์ดีที่สุด โดยส่งลงเรือที่เมืองเซี่ยะเหมินในมณฑลฮกเกี้ยน ซึ่งอยู่ใกล้กับฮ่องกงทำให้ลำไยจากจีนได้เปรียบลำไยไทยในเรื่องการขนส่ง และความสด

แต่ลำไยของไทยได้เปรียบ ลำไยจีนในเรื่องของรสชาติ ลำไยไทยมีรสหวาน เนื้อหนา จึงเป็นที่นิยมของคนฮ่องกงมากกว่า

สำหรับลำไยไทยเสียเปรียบ ในแง่ของเรื่องการขนส่งและความสดของผลไม้ ทำให้ลำไยไทยมีราคาแพงกว่าลำไยจีน

มวนลำไย
แมลงศัตรูที่ร้ายกาจของลำไย

มวนลำไย หรือ แมงแกง

เป็นแมลงศัตรูที่ร้ายกาจชนิดหนึ่ง ของลำไย เป็นมวนขนาดใหญ่ มองดูจากด้านหลัง คล้าย โล่ สีน้ำตาลเหลือง ระยะตัวอ่อนมีสีเทา จนถึงแดงสดใส มีหนวดอยู่ ได้ศีรษะยาว เห็นได้ชัดและสั่นอยู่เสมอเวลาตก ใจจะปล่อย น้ำพิษมีกลิ่นเหม็นออกมา

แมงแกงหลังจากผสมพันธุ์ จะ วางไข่ เป็นกลุ่มหรือเรียงเป็นแถว๑๐-๑๔ ฟองบนใบ ก้านใบช่อดอกหรือตามลำต้นไข่มีขนาดเล็กกว่า เมล็ดพริกไทยอ่อนเล็กน้อยสีขาวนวลเป็นมัน ไข่พักเป็นตัวอ่อนภายใน ๑๑—๑๔ วัน ตัวอ่อน มีการลอกคราบ ๕ ครั้งเคลื่อนไหวได้ช้าหรือ ไม่เคลื่อนไหว ระยะตัวอ่อน ๒—๓ เดือน

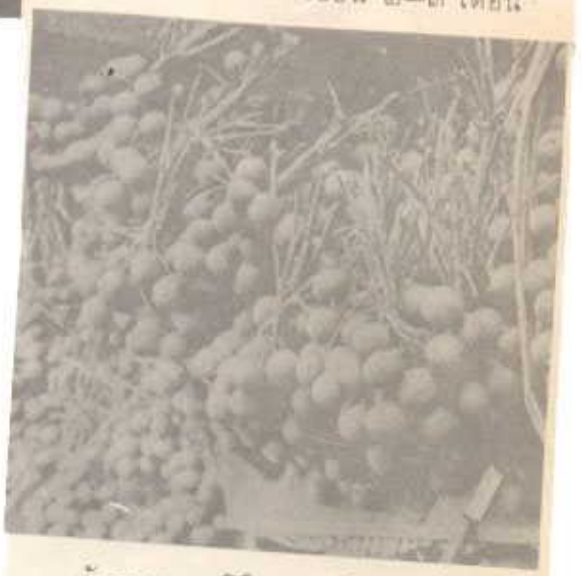

ศัตรูธรรมชาติคือแตนเบียนไข่เช้อราบาง ชนิดและมดแดง ซึ่งเป็นตัวห้ำกัดกินตัวอ่อน มวนลำไยระยะแรก ๆ

ตัวอ่อนและตัวเต็มวัยจะดูดกินน้ำเลี้ยง จากช่องดอกและผลอ่อน ทำให้ร่วงหล่น

ดังนั้นเพื่อเป็นการรักษาผลผลิตของลำไย มิให้สูญเสียเนื่องจากการทำลายของมวนลำไยจึ ต้องป้องกันและกำจัดแมลงศัตรูชนิดนี้ทันการณ์

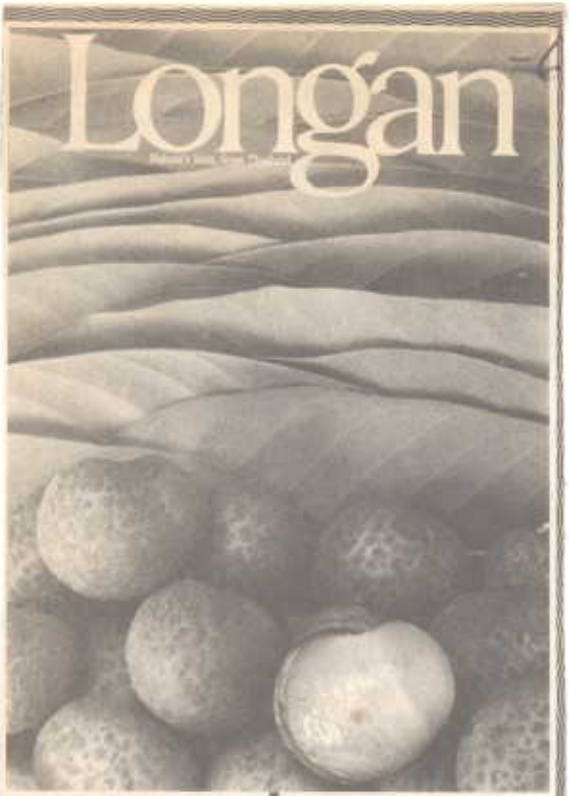

พันธุ์ลำไย

ลำไย

ชื่อผลไม้ชนิดหนึ่ง ผลกลม มีรสหวาน ลำไยจัดเป็นผลไม้กึ่งเมืองร้อน ลักษณะพันธุ์ของลำไยแบ่งแยกออกตามลักษณะใหญ่ ๆ ๒ ประเภทคือ

๑. **ตามลักษณะของพันธุ์** ซึ่งประกอบด้วย

๑. **พันธุ์เบา** หมายถึงพันธ์ลำไยที่ใช้เวลานับตั้งแต่ออกดอกจนกระทั่งเก็บเกี่ยว ผลผลิตประมาณ ๖ เดือน ได้แก่ พันธุ์อิดอ

๒. **พันธุ์กลาง** หมายถึงพันธุ์ที่ใช้เวลานับตั้งแต่ออกดอก จนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณ ๗ เดือน ได้แก่ พันธุ์อีแห้วสีชมพู

๓. **พันธุ์หนัก** หมายถึง พันธุ์ที่ใช้เวลานับตั้งแต่ออกดอก จนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิตประมาณ ๘ ๑/๒ เดือนได้แก่ พันธุ์อีเบี้ยว กระโหลกใบดำ (อีดำ)

๒. **ตามลักษณะของต้นและผล**

ลำไยต้น แบ่งออกเป็น ๒ ชนิด ได้แก่

๑. **ลำไยพื้นเมือง** ผลเล็ก เมล็ดโต เนื้อขาว ผลดก เปลือกขรุขระมาก ต้นตรง

๒. **ลำไยกระโหลก** นิยมปลูกและบริโภคกันมาก แบ่งแยกได้ดังนี้

๒.๑ **พันธุ์แดงกลมให้ผลดกที่สุดออกผลสม่ำเสมอ** ผลเล็ก เมล็ดโต เนื้อบาง ไม่แห้ง แตกง่าย มีราคาต่ำ เก็บได้นาน ไม่ทนทานในแหล่งน้ำขัง (ผลผลิตประมาณ ๔๐๐ กก./ไร่)

๒.๒ **พันธุ์อีดอ** เติบโตเร็วผลผลิตสม่ำเสมอไม่เว้นปี คุณภาพปานกลาง ไม่ค่อยกรอบกลีนคาวเล็กน้อย ราคาดี (๖๖๐กก./ไร่)

๒.๓ **พันธุ์แห้ว** คุณภาพดีมาก เนื้อแห้งขาวขุ่น กรอบที่สุดเปลือกหนาทนทานต่อการขนส่ง เก็บได้นาน ออกผลไม่สม่ำเสมอ เว้นปีช่วงเวลาเก็บผลสั้น ช่อสั้น เก็บช้าจะมีรสจืด ก้านแข็ง บรรจุภาชนะยาก ผลเบี้ยวเล็กน้อย โรงงานต้องการมาก (๖๖๐ กก./ไร่)

๒.๔ **พันธุ์สีชมพู** คุณภาพดีมาก รสหวานจัดที่สุด หนา กรอบ กลีนหอม ช่อยาว เนื้อสีชมพู สภาพแวดล้อมดีให้ผลผลิตสูง ต้นไม่แข็งแรงดินต้องอุดมสมบูรณ์ ต้องการการดูแลรักษาอย่างดี น้ำสม่ำเสมอ ความชื้นสูง ตลาดนิยมมากทั้งในและนอกประเทศ (๔๔๐ กก./ไร่)

๒.๕ **พันธุ์เบี้ยว** มีชนิดก้านแข็งและก้านอ่อน เนื้อกรอบ เปลือกหนา ผลโต เมล็ดโต รสหวานจัด ผลดก ราคาดี ก้านยาว บรรจุง่าย (๔๔๐ กก./ ไร่)